

Arrest

nr. 165 436 van 8 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 2016.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, afkomstig van Benin City (Edo State). U begon economie te studeren aan de universiteit van Benin City. Tijdens uw studentenjaren kwam u in contact met geheime broederschappen. Mensen die geen lid waren van zo'n broederschap werden lastgiggevalen en aangemaand zich aan te sluiten. U sloot zich daarom aan bij de Supreme Eiyé Confraternity. Omdat u met deze broerschap steeds vocht en moordde, diende u in 2002 uw studies economie stop te zetten. U bleef echter wel lid van de broederschap. In Benin City is er al jarenlang een vete aan de gang tussen uw broederschap, de Supreme Eiyé Confraternity, en de Black Movement of Nigeria, waarvan uw broer Sunday lid was. Op 20 februari 2009 werd een lid van uw broederschap omgebracht door de Black Movement of Nigeria. Getuigen hadden gezien dat uw broer Sunday bij deze moord aanwezig was. Hierna kreeg u de opdracht uw broer voor te leiden voor uw broederschap of hem

zelf te vermoorden. U zei dat u dit zou doen, omdat u een eed had afgelegd bij de broederschap, maar u bracht uw broer op de hoogte en verwittigde hem dat hij het land moest verlaten. U ging daarop naar uw broederschap met de boodschap dat u uw broer niet kon vermoorden omdat hij het land had verlaten. De leden van uw broederschap waren hier echter niet mee opgezet en ontvoerden u en mishandelden u om u te dwingen toch uw broer voor te leiden of te vermoorden. U werd zo toegetakeld dat u het bewustzijn verloor en diende opgenomen te worden in een ziekenhuis. U verliet het ziekenhuis en vertrok naar Ghana, waar u een jaar bij een vriend bleef. Toen u vernam dat het voor u ook in Ghana niet meer veilig was omdat er veel Nigerianen toekwamen die hun neus in uw zaken staken, vertrok u naar Abuja met de bedoeling er uw vertrek naar Europa te regelen. U bleef nog bijna drie jaar in Abuja alvorens Nigeria voorgoed te verlaten. U reisde naar Turkije van waar u naar Griekenland ging. In Griekenland vroeg u asiel aan maar u wachtte er de beslissing in uw procedure niet af en reisde door naar België waar u in 2012 aankwam. Op 7 december 2015 werd u bij een vreemdelingencontrole in Antwerpen opgemerkt en werd vastgesteld dat u zich illegaal in België bevond. U werd opgesloten teneinde u van het Belgisch grondgebied te verwijderen. Op 23 februari 2016 vroeg u een eerste keer asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat u Nigeria pas in juni 2012 zou hebben verlaten en voor 2012 nooit eerder in Europa zou zijn geweest (zie gehoor CGVS, p. 3). Uit foto's op uw facebookprofiel blijkt immers dat u in 2011 reeds in een Europees land, vermoedelijk Italië, was. Op 30 september 2011 en op 17 april 2012 voegde u aan uw facebookprofiel telkens foto's toe. Op één van deze foto's poseert u voor een bloemenkraam waar de prijzen in Euro zijn aangeduid. Op een andere foto bent u te zien op een plaats waar op de achtergrond een pictogram van een nooduitgang hangt met het opschrift *Uscita di Emergenza* (Italiaans voor nooduitgang). Op een derde foto is er op de achtergrond 'Attenzione' (Italiaans voor 'Opgelet') te lezen. U geconfronteerd met deze foto's verklaarde u dat deze in Nigeria werden genomen. Het lijkt echter zeer onaannemelijk dat men in Nigeria nooduitgangen in het Italiaans aanduidt. U gevraagd of u ooit in Italië was, gaf u dit bovendien toe. U verklaarde weliswaar pas in 2013 naar Italië te zijn gegaan (zie gehoor CGVS, p. 3), terwijl uit de foto's blijkt dat u er al in 2011 was. U gevraagd waarom u naar Italië ging, vermeldt u dat u daar een zoon heeft met de naam Presley. Er dient te worden opgemerkt dat u uw zoon Presley tijdens het gehoor voor de DVZ niet vermeldde en dat u toen verklaarde geen kinderen te hebben (zie verklaring DVZ, dd. 2/3/2016, nr.16). Het lijkt erop dat u uw band met Italië trachtte te verdoezelen. Bovendien dient te worden vastgesteld dat uit de informatie die werd gevonden in uw dossier blijkt dat u in oktober 2014 met de politie in aanraking kwam en dat hierbij werd genoteerd dat u de Italiaanse nationaliteit had (zie informatie in uw administratief dossier, Portal NLC dd. 7/12/2015). U geeft tijdens het gehoor door het CGVS ook toe dat u inderdaad in aanraking kwam met de politie en dat u hen uw documenten toonde (zie gehoor CGVS, p. 4). U verklaarde ook dat uw zoon Presley de Italiaanse nationaliteit heeft omdat hij in Italië is geboren (zie gehoor CGVS, p. 3). Uit de Italiaanse nationaliteitswetgeving (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt echter dat men in Italië het *iure soli* beperkt wordt toegepast voor personen van wie de ouders onbekend of staatloos zijn of wiens ouders hun nationaliteit niet kunnen overdragen op hun kinderen. Aangezien u verklaarde dat de moeder van Presley een verblijf in Italië heeft (en dus gekend is) en de Nigeriaanse (en niet de Italiaanse) nationaliteit heeft (zie gehoor CGVS, p. 3, 4), kan niet ingezien worden hoe Presley in aanmerking zou kunnen komen om via het *iure soli* de Italiaanse nationaliteit te verkrijgen. Opnieuw rijst het vermoeden dat u de Italiaanse nationaliteit hebt, zoals reeds werd genoteerd door de Belgische politie in 2014. Gelet op bovenstaande opmerkingen dient te worden vastgesteld dat u lijkt te verbergen dat u reeds eerder in Italië was, waar u een zoon hebt die in 2005 werd geboren. Het vermoeden rijst zelfs dat u zelf de Italiaanse nationaliteit hebt.

Er dient dan ook te worden opgemerkt dat, gezien blijkt dat u in 2011 reeds in Europa was, uw verklaringen dat u tot juni 2012 gevaar liep in Nigeria niet geloofwaardig zijn. Uit uw paspoort blijkt dat u in juni 2012 inderdaad Nigeria verliet (zie stempel p.4 van uw Nigeriaans paspoort). Dat betekent dat u, nadat u in 2011 reeds in Europa was (zoals blijkt uit de foto's op uw facebookprofiel), zelfs terugkeerde naar Nigeria, waarvan u nu verklaart dat uw leven er tussen 2009 en 2012 in gevaar was. Indien uw leven er werkelijk in gevaar was, kan aangenomen worden dat u niet zou zijn teruggekeerd naar Nigeria.

Verder kunnen ook nog enkele vaststellingen worden gedaan bij uw verklaringen betreffende de problemen die u in Nigeria zou hebben gekend. Vooreerst is het opmerkelijk dat, wanneer u gevraagd wordt naar de huidige verblijfplaatsen van uw broers en zussen u aangeeft dat Sandra in Duitsland is en

Ernest en Osaro in Frankrijk zijn (zie gehoor CGVS, p. 3). U gevraagd of de andere vier dan in Nigeria zijn, bevestigt u dit. Pas even later, nadat uw lidmaatschap voor de broederschap voor het eerst ter sprake kwam, wijzigt u plots uw verklaringen en geeft u aan dat uw broer Sunday in Ghana is 'omwille van het gevecht' (zie gehoor CGVS, p.3). U lijkt bij het overlopen van uw broers en zussen vergeten te zijn dat de broer, die de aanleiding was voor uw vertrek uit Nigeria, in Ghana verblijft omwille van deze problemen met de broederschappen, wat de doorleefdheid van uw verklaringen reeds ernstig aantast.

Vervolgens kan nog worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor door het CGVS eerst verklaarde dat Greg (O.) op 20 februari 2009 werd vermoord (zie gehoor CGVS, p. 5) terwijl u later tijdens het gehoor zei dat hij pas op 20 december 2009 werd vermoord (zie gehoor CGVS, p.7). Verder verklaarde u pas na vele jaren geweten te hebben dat uw broer lid was van Black Movement Nigeria. U verklaart dit door te zeggen dat het (lidmaatschap) te geheim is (zie gehoor CGVS, p. 7). Echter, eerder tijdens het gehoor had u reeds verklaard dat u wist dat Lovely, de man die u introduceerde bij uw broederschap, lid was van de Eiyé Supreme Confraternity omdat de leden van de broederschappen verschillende kleuren van baretten dragen om hun lidmaatschap duidelijk te maken. U bevestigde zelfs dat een lidmaatschap dus niet geheim is omdat je het toont met een baret (zie gehoor CGVS, p.6). Uw verklaring dat u dus lang niet wist dat uw broer bij een andere broederschap was aangesloten omdat het lidmaatschap geheim is, houdt dus geen steek.

Ook wat betreft de eed die u zou hebben moeten afleggen zijn uw verklaringen allerminst aannemelijk. Zo verklaart u dat de eed SABI heet en probeert u dit te verklaren door te verwijzen naar de woorden Secrecy, Autocracy, Discipline en Brotherhood. U geconfronteerd met de vaststelling dat men dan niet tot SABI komt maar tot SADB kan u dit niet verklaren en houdt u vast aan uw bewering dat het SABI is (zie gehoor CGVS, p. 7). Opnieuw weet u niet te overtuigen. Gevraagd wie de leider van uw broederschap nu is, verklaart u het niet te weten maar weet u wel dat, toen u vertrok, de leider Pogi heette (zie gehoor CGVS, p.8). U gevraagd iets over die man te vertellen, verklaart u niets van hem te weten. Uit uw verdere verklaringen blijkt nochtans dat u de hele tijd met hem optrok. Het is dan ook totaal niet aannemelijk dat u er niet in slaagt iets over hem te vertellen. U komt niet verder dan te stellen dat hij een 'normale' man was, terwijl van de leider van een broederschap die vecht en moordt toch wel een uitgebreidere beschrijving kan verwacht worden. Verder gepeild naar eventuele problemen die u nog zou gehad hebben in de bijna drie jaar dat u in Abuja zou hebben gewoond, verklaart u wel dreig telefoons te hebben ontvangen maar er geen mensen van uw broederschap te hebben gezien en legt u uit dat waar u woonde u verstoopt (hidden) was (zie gehoor CGVS, p. 9). Net ervoor had u echter verklaard dat u in Abuja trachtte geld te verzamelen voor uw reis naar België en u daarom kranten kocht en weer verkocht, wat toch een tamelijk openbare activiteit is. Het lijkt opmerkelijk dat een broederschap als de Eiyé Confraternity, die overal in Nigeria afdelingen zou hebben, waartoe ook politieagenten behoren waardoor het voor u onmogelijk is bescherming te krijgen in Nigeria en die erin slaagt telkens achter uw nieuw telefoonnummer te komen (zie gehoor CGVS, p. 7, 9), er gedurende drie jaar niet in zou slagen u te vinden in Abuja, zeker gezien uw publieke activiteiten. Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat u verklaarde dat er ook in Europa leden van Eiyé Confraternity zijn en dat u de hele tijd bang bent. Het is wel opmerkelijk dat u dan via facebook voortdurend wereldkundig maakt waar u zich allemaal bevindt, in wiens gezelschap. Indien u werkelijk bang zou zijn dat leden van de Eiyé u in Europa zouden kunnen localiseren, zou verwacht worden dat u uw leven niet deelt op de sociale media, onder uw eigen naam dan nog wel. Al deze elementen tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen problemen te hebben gehad met de Eiyé Supreme Confraternity in Benin City grondig aan.

Verder kan nog worden opgemerkt dat u zich reeds sinds december 2012 in België bevindt en u pas in februari 2016 asiel vroeg. Dat u nagelaten hebt vroeger asiel te vragen tast eens te meer de ernst van uw beweerde problemen aan. Van iemand die zijn land van oorsprong verlaat uit vrees voor zijn leven, mag immers verwacht worden dat die meteen bescherming vraagt van het land waar hij terecht komt na zijn vlucht. Uw verklaring dat u reeds asiel vroeg in Griekenland en u dacht dat u hierdoor in België in de problemen zou komen, is hiervoor geen verschoning. Immers, door geen bescherming te vragen stelde u zich bloot aan een mogelijke repatriëring naar Nigeria (tenzij u over een andere nationaliteit beschikt). Reeds in december werd u bij een vreemdelingencontrole opgepakt met de bedoeling u te repatriëren naar Nigeria omdat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond. Zelfs met een nakende repatriëring vroeg u pas twee maanden later asiel. Opnieuw toont u hiermee aan dat uw vrees voor vervolging in uw land van herkomst niet ernstig is.

Deze vaststelling wordt trouwens bevestigd door uw matige interesse tijdens het gehoor door het CGVS. Bij aanvang van het gehoor kreeg u een oproep op uw GSM die u in ontvangst nam en u voerde enige minuten een gesprek. Het is opmerkelijk dat u, die vreest voor uw leven in Nigeria, tijdens een gesprek dat essentieel is voor de beoordeling van uw vraag tot bescherming, duidelijk meer belang hecht aan het onderhouden van uw netwerk, dan aan het beantwoorden van de vragen. Ook doorheen het verdere gesprek kon u, ondanks aandringen van de protection officer, niet nalaten bijna voortdurend uw GSM te

raadplegen en te gebruiken. Deze vaststelling laat toe opnieuw ernstige vragen te stellen bij de ernst van de problemen die u aanhaalde.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Nigeria (zie de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat Nigeria momenteel getroffen wordt door gewelddaden gepleegd door Boko Haram, maar uit de informatie blijkt eveneens dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. In de staten Borno, Yobe en Adamawa, in het uiterste noordoosten van Nigeria, bestaat dan ook een reëel risico van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van art 48/4 §2 c van de Vreemdelingenwet, namelijk het conflict tussen Boko Haram enerzijds en de Nigeriaanse autoriteiten anderzijds.

Waar de toestand in de staten Borno, Yobe en Adamawa gekenmerkt wordt door een situatie van willekeurig en veralgemeend geweld en de controle van Boko Haram over (delen van) het grondgebied, is de situatie erg verschillend in de rest van het noorden en het centrum van Nigeria. Uit de beschikbare informatie (die toegevoegd werd aan uw administratief dossier) blijkt dat er in deze regio geen sprake is van een situatie van dermate veralgemeend geweld. Weliswaar probeert Boko Haram er een klimaat van terreur te zaaien door het plegen van bomaanslagen op publieke plaatsen zoals kerken, winkelcentra en officiële gebouwen in deze regio, maar oefent Boko Haram anderzijds geen enkele effectieve controle uit over het grondgebied van deze regio. Daarnaast blijkt uit dezelfde informatie dat er vooral in de staten van de Middle Belt, zone in het centrum van Nigeria die het noorden van het land scheidt van het zuiden, sprake kan zijn van inter-communautair geweld omwille van grond en toegang tot bestaansmiddelen, waarbij er doden kunnen vallen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter niet dat de mate van willekeurig geweld in deze regio van Nigeria dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Er kan bovendien worden opgemerkt dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat, hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, het zuiden van Nigeria, tot nu toe niet werd getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit de staat Edo en dat u ook enige tijd in Abuja zou gewoond hebben. Zoals hierboven blijkt rijzen er echter vragen bij uw beweerde permanente verblijf in Abuja. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Edo en Abuja beoordeeld te worden. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er, niettegenstaande de situatie in de staten Borno, Yobe en Adamawa, voor burgers uit de overige staten in het noorden en centrum van Nigeria en voor staten in het Zuiden van Nigeria thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Edo of Abuja aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Verzoeker tracht vooreerst de motivering te weerleggen inzake zijn verblijf in Italië.

Verder stelt hij dat de vergissing inzake de verblijfplaats van zijn broer Sunday niet als tegenindicatie mag worden beschouwd voor de geloofwaardigheid van zijn relaas. Hij maakte onbewust een onderscheid tussen zijn familieleden in Europa en Afrika. Hij zei Nigeria hoewel hij aan Afrika dacht. Achteraf maakte hij dan een onderscheid tussen zijn familieleden in Nigeria en zijn broer in Ghana.

Ook inzake de datum van overlijden van Greg O. vergiste verzoeker zich aanvankelijk.

Uit het feit dat sommige leden van de genootschappen baretten droegen, kan niet worden afgeleid dat verzoeker ook moest weten dat zijn broer van zulk genootschap lid was. Het is niet uitgesloten dat deze extra inspanningen deed om zijn lidmaatschap voor verzoeker verborgen te houden.

Verzoeker stelt spontaan en geloofwaardig te hebben geantwoord op de vraag naar zijn eed.

Verzoeker herhaalt zijn verklaringen over de toenmalige leider van de genootschap en stelt dat deze niet als tegenindicatie kunnen gelden.

In Abuja was verzoeker extra voorzichtig en deed hij veel inspanningen om onopgemerkt te leven. Hij moest echter een beperkte mate van risico nemen om het land financieel gezien te kunnen verlaten.

Verzoeker vroeg in België geen asiel aan omdat hij bang was dat hij naar Griekenland zou worden teruggestuurd.

Verzoeker betwist zijn gebrek aan interesse tijdens het interview. Hij nam zijn telefoon op, verontschuldigde zich hiervoor en gebruikte zijn telefoon nadien niet meer.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.2. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van verzoekers beweerd vrees voor vervolging op fundamentele wijze wordt ondergraven door zijn bijzonder laattijdige asielaanvraag in België. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in België of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Verzoeker liet na dit te doen en talmde meerdere jaren alvorens uiteindelijk asiel aan te vragen. Dat hij schrik had om naar Griekenland te worden teruggestuurd kan hiervoor geen verklaring bieden. Door geen asiel aan te vragen in België en alhier illegaal te verblijven stelde hij zich namelijk bloot aan een mogelijke repatriëring naar Nigeria, het land waar hij zijn vrees voor vervolging situeerde. Bovendien kan deze uitleg hoegenaamd geen verklaring bieden voor het gegeven dat verzoeker zelfs nadat hij werd opgepakt, werd opgesloten met het oog op een verwijdering van het grondgebied en aldus werd geconfronteerd met een nakende repatriëring, nog maandenlang talmde alvorens een asielaanvraag in te dienen. Dat verzoeker dermate lang naliet dit te doen, getuigt geenszins van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Een verdere negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van zijn gezegden, vormen verzoekers houding en gedragingen tijdens het gehoor bij het CGVS. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt:

“Deze vaststelling wordt trouwens bevestigd door uw matige interesse tijdens het gehoor door het CGVS. Bij aanvang van het gehoor kreeg u een oproep op uw GSM die u in ontvangst nam en u voerde enige minuten een gesprek. Het is opmerkelijk dat u, die vreest voor uw leven in Nigeria, tijdens een gesprek dat essentieel is voor de beoordeling van uw vraag tot bescherming, duidelijk meer belang hecht aan het onderhouden van uw netwerk, dan aan het beantwoorden van de vragen. Ook doorheen het verdere gesprek kon u, ondanks aandringen van de protection officer, niet nalaten bijna voortdurend

uw GSM te raadplegen en te gebruiken. Deze vaststelling laat toe opnieuw ernstige vragen te stellen bij de ernst van de problemen die u aanhaalde."

De bewering dat verzoeker na het telefoongesprek en na zich te hebben verontschuldigd zijn telefoon niet meer gebruikte, kan dan ook hoegenaamd niet worden aangenomen. Verzoeker bediende zich nadien nog veelvuldig van zijn gsm, werd hierop diverse malen aangesproken en werd gewezen op het belang van (zich te concentreren op) het gehoor (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2, 5, 6, 7). Zijn laconieke houding en gedragingen tijdens het gehoor bij het CGVS doen op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde problemen; dergelijke houding kan tevens aanzien worden als een miskenning van de op hem rustende medewerkingsplicht.

In de bestreden beslissing wordt omtrent verzoekers concrete problemen voorts met recht gemotiveerd: *"Verder kunnen ook nog enkele vaststellingen worden gedaan bij uw verklaringen betreffende de problemen die u in Nigeria zou hebben gekend. Vooreerst is het opmerkelijk dat, wanneer u gevraagd wordt naar de huidige verblijfplaatsen van uw broers en zussen u aangeeft dat Sandra in Duitsland is en Ernest en Osaro in Frankrijk zijn (zie gehoor CGVS, p. 3). U gevraagd of de andere vier dan in Nigeria zijn, bevestigt u dit. Pas even later, nadat uw lidmaatschap voor de broederschap voor het eerst ter sprake kwam, wijzigt u plots uw verklaringen en geeft u aan dat uw broer Sunday in Ghana is 'omwille van het gevecht' (zie gehoor CGVS, p.3). U lijkt bij het overlopen van uw broers en zussen vergeten te zijn dat de broer, die de aanleiding was voor uw vertrek uit Nigeria, in Ghana verblijft omwille van deze problemen met de broederschappen, wat de doorleefdheid van uw verklaringen reeds ernstig aantast."* Dat verzoeker zich initieel zou hebben vergist en zou hebben bedoeld dat zijn broer in Afrika verbleef, kan niet worden aangenomen. Uit de vraagstelling blijkt immers dat duidelijk en meermaals expliciet werd gevraagd naar zijn broers en zussen in Nigeria (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.3).

Tevens wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

"Vervolgens kan nog worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor door het CGVS eerst verklaarde dat Greg (O.) op 20 februari 2009 werd vermoord (zie gehoor CGVS, p. 5) terwijl u later tijdens het gehoor zei dat hij pas op 20 december 2009 werd vermoord (zie gehoor CGVS, p.7)."

Verzoeker tracht ook deze vaststelling af te doen als een vergissing. Dat hij zich omtrent een dermate cruciaal element in zijn relaas eenvoudigweg zou hebben vergist, is echter geenszins aannemelijk.

Verzoeker voert verder geen dienstige argumenten aan ter weerlegging van de bestreden beslissing waar gemotiveerd wordt:

"Ook wat betreft de eed die u zou hebben moeten afleggen zijn uw verklaringen allerminst aannemelijk. Zo verklaart u dat de eed SABI heet en probeert u dit te verklaren door te verwijzen naar de woorden Secrecy, Autocracy, Discipline en Brotherhood. U geconfronteerd met de vaststelling dat men dan niet tot SABI komt maar tot SADB kan u dit niet verklaren en houdt u vast aan uw bewering dat het SABI is (zie gehoor CGVS, p. 7). Opnieuw weet u niet te overtuigen."

Het loutere poneren dat zijn verklaringen weldegelijk spontaan en geloofwaardig zijn, kan namelijk niet volstaan om afbreuk te doen aan voormelde, concrete en omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen. Deze vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij niet dienstig worden weerlegd, onverminderd gehandhaafd.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

"Gevraagd wie de leider van uw broederschap nu is, verklaart u het niet te weten maar weet u wel dat, toen u vertrok, de leider Pogi heette (zie gehoor CGVS, p.8). U gevraagd iets over die man te vertellen, verklaart u niets van hem te weten. Uit uw verdere verklaringen blijkt nochtans dat u de hele tijd met hem optrok. Het is dan ook totaal niet aannemelijk dat u er niet in slaagt iets over hem te vertellen. U komt niet verder dan te stellen dat hij een 'normale' man was, terwijl van de leider van een broederschap die vecht en moordt toch wel een uitgebreidere beschrijving kan verwacht worden."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Hij beperkt zich ertoe op algemene wijze te stellen dat voormelde vaststellingen niet als tegenindicatie kunnen gelden. Dat verzoeker niets zinnigs kon verklaren over de leider van zijn genootschap waarmee hij de hele tijd optrok, ondermijnt weldegelijk de geloofwaardigheid van zijn vermeende lidmaatschap van dit genootschap en van zijn beweerde problemen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende vrees voor vervolging ten aanzien van Nigeria. Kritiek op de overige, overtollige motieven inzake verzoekers verblijf in Abuja en Italië, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker laat de bestreden beslissing verder volledig ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele situatie in Nigeria (zie de informatie toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat Nigeria momenteel getroffen wordt door gewelddaden gepleegd door Boko Haram, maar uit de informatie blijkt eveneens dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. In de staten Borno, Yobe en Adamawa, in het uiterste noordoosten van Nigeria, bestaat dan ook een reëel risico van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van art 48/4 §2 c van de Vreemdelingenwet, namelijk het conflict tussen Boko Haram enerzijds en de Nigeriaanse autoriteiten anderzijds.

Waar de toestand in de staten Borno, Yobe en Adamawa gekenmerkt wordt door een situatie van willekeurig en veralgemeend geweld en de controle van Boko Haram over (delen van) het grondgebied, is de situatie erg verschillend in de rest van het noorden en het centrum van Nigeria. Uit de beschikbare informatie (die toegevoegd werd aan uw administratief dossier) blijkt dat er in deze regio geen sprake is van een situatie van dermate veralgemeend geweld. Weliswaar probeert Boko Haram er een klimaat van terreur te zaaien door het plegen van bomaanslagen op publieke plaatsen zoals kerken, winkelcentra en officiële gebouwen in deze regio, maar oefent Boko Haram anderzijds geen enkele effectieve controle uit over het grondgebied van deze regio. Daarnaast blijkt uit dezelfde informatie dat er vooral in de staten van de Middle Belt, zone in het centrum van Nigeria die het noorden van het land scheidt van het zuiden, sprake kan zijn van inter-communautair geweld omwille van grond en toegang tot bestaansmiddelen, waarbij er doden kunnen vallen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter niet dat de mate van willekeurig geweld in deze regio van Nigeria dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Er kan bovendien worden opgemerkt dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat, hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, het zuiden van Nigeria, tot nu toe niet werd getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit de staat Edo en dat u ook enige tijd in Abuja zou gewoond hebben. Zoals hierboven blijkt rijzen er echter vragen bij uw beweerde permanente verblijf in Abuja. In casu dient dus de veiligheidssituatie in Edo en Abuja beoordeeld te worden. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er, niettegenstaande de situatie in de staten Borno, Yobe en Adamawa, voor burgers uit de overige staten in het noorden en centrum van Nigeria en voor staten in het Zuiden van Nigeria thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Edo of Abuja aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien deze door verzoeker volledig ongemoeid gelaten worden, onverminderd gehandhaafd.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

W. MULS